

87. Помни кз томъ и това, защо злодѣтели-те чловѣцы могатъ секо зло да направатъ: защо-то са таково основаніе полагали на живота си іоще изначало, добродѣтели-те обаче немогатъ да презиратъ добродѣтель-та, и много бы ги обличили затова: защо-то сичките чловѣцы не иматъ толко мерзость на онѣа, кои-то избаркватъ, колко-то на онѣа, кои-то казватъ защо са добродѣтелни а отъ други-те никакъ ни се разликуватъ; и то сосз правъ начинъ быва; понеже нѣ ако бы осѣдили онѣа, кои-то лажатъ само сосз слово, какъ не бы рекли, защо са зли онѣа, кои-то се свхощдакатъ въ сичкій-а си животъ зло? и ако бы рекли, не грѣшиме, защо такви чловѣцы, нетокмо що се тѣтватъ, но и своето си щастіе изгубватъ: защо-то оно имъ е дарсвало и богатство, слава, и прѣатели, а они са направили себе си недостойни на настоящаго си живота.

88. Тако прочее долженствуватъ младичи-те да обычатъ добродѣтель-та, и кои-то са любители на наукы-те, да не са задоволни само сосз тѣа, кои-то сме нѣ ка-